

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/6/2018
Identifikačné číslo spisu:	9517100249
Dátum vydania rozhodnutia:	01.10.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:9517100249.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Aleny Šiškovéj v trestnej veci proti obžalovanej Mgr. O. J. pre pokračovací zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí konanom 1. októbra 2019 v Bratislave o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu z 9. apríla 2018, sp. zn. PK-1T/35/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z a m i e t a .

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom z 9. apríla 2018, sp. zn. PK-1T/35/2017, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obžalovanej Mgr. O. J., že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, túto uznal vinnou z pokračujúceho zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4, písm. a) Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

ako konateľka obchodnej spoločnosti A., s. r. o., so sídlom U. J. XXX, IČO: XX XXX XXX (ďalej A.) na základe jej predchádzajúcej žiadosti o poskytnutie nenávratného finančného príspevku s predložením projektu „Nákup poľnohospodárskej techniky na pozberovú úpravu a stavebné úpravy komunikácií“ uzatvorila v Bratislave dňa 10.11.2008 s Ministerstvom pôdohospodárstva SR, Bratislava, zastúpeným na základe splnomocnenia o delegovaní právomocí z 9.8.2004 Pôdohospodárskou platobnou agentúrou, Dobrovičova 12, 815 26 Bratislava, IČO: 30 794 323 (ďalej PPA) zmluvu o poskytnutí nenávratného finančného príspevku číslo 00329 (ďalej NFP), na základe ktorej bol spoločnosti A. poskytnutý príspevok v sume do 22.137.567,- Sk, tvorený v podiele 75% z rozpočtových prostriedkov Európskej únie a v podiele 25 % z prostriedkov štátneho rozpočtu SR, pričom výška oprávnených nákladov na predmetný projekt mala byť minimálne 3.000 Eur, maximálne 3.000.000 Eur pri kurze 33,783 SKK/EUR a ktorý príspevok mal predstavovať 40% z celkových oprávnených výdavkov na nákup

poľnohospodárskej techniky a vykonanie stavebných úprav komunikácii spoločnosťou A.,

Následne k refundácii výdavkov vynaložených spoločnosťou A. na nákup poľnohospodárskej techniky a za realizáciu stavebných prác podala PPA

- Dňa 14. 11. 2008 žiadosť o platbu číslo 1 na vyplatenie sumy 13.833.827, 28 Sk z NFP, s dokladmi o nákupe poľnohospodárskej techniky v celkovej výške 34.584.568,20 Sk, na základe čoho boli 16.12.2008 na účet A. č. XXXXXXXXXX/XXXX vyplatené finančné prostriedky vo výške 13.602.382 Sk, ako suma 10.201.786,50 Sk pochádzajúca z prostriedkov Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (ďalej EPFRV) a suma 3.400.595,50 Sk z prostriedkov štátneho rozpočtu SR, pričom medzi uvedenými dokladmi predložila a faktúru holandskej firmy Z. L., so sídlom Q. E., Z. T. XX, číslo 200789, zo 4.10.2007 na sumu 174.700 Eur za nákup zberača zemiakov, spolu s výpismi z bankového účtu v mene EUR patriaceho A. číslo XXXXXXXXXX/XXXX ako dokladmi o čiastočnej úhrade kúpnej ceny tohto stroja debetnými transakciami v celkovej sume 109.700,- Eur v dňoch 10.10.2007 sumou 3.200, 17.10.2007 sumou 30.000, 14.11.2007 sumou 12.000 a 21.12.2007 sumou 64.500, pričom tieto bankové výpisy boli falošné a faktúru vystavenú na meno spoločnosti E. H., s. r. o., so sídlom T., J. X, číslo FVC 0800011, z 20.06.2008 o nákupe váhy a balíčky zeleniny za úhrnnú sumu 294.250 Eur spolu s výpismi z bankového účtu v mene Eur, patriaceho spoločnosti A. číslo XXXXXXXXXX/XXXX ako dokladmi o úhrade kúpnej ceny tohto stroja, a to debetnými transakciami v celkovej sume 294.250 Eur v dňoch 23.06.2008 sumou 94.250, 15.10.2008 sumou 100.000, pričom tieto bankové výpisy ako aj faktúra boli falošné,

- Dňa 17.03.2009 žiadosť o platbu č. 2 na vyplatenie sumy 268.252,86 Eur z NFS, s dokladmi o nákupe techniky a vykonaní výstavby komunikácie v celkovej výške 751.359,77 Eur, pričom predložila faktúru č. FVC 0800023 vystavenú spoločnosťou E. H. s.r.o, so sídlom T., J. X, M. S. za predaj komponentov do váhy a balíčky zeleniny v úhrnnej hodnote 245.750 Eur spolu s dodacím listom a výpisom z účtu v mene Eur patriaceho spoločnosti A. číslo XXXXXXXXXX/XXXX s transakciou zo 17.12.2008 v sume 245.750 Eur ako dokladu o úhrade tejto kúpnej ceny, ktorá faktúra, dodací list a bankový výpis boli falošné, ako aj doklady o realizácii stavebných práce, ktoré mala vykonať spoločnosť H., s. r. o., so sídlom R., H. X, na základe zálohovej faktúry č. 180008 zo dňa 14.04.2008 na sumu 15.232.000 Sk, a vyúčtovacej faktúry č. 190003 zo dňa 11.03.2009 na sumu k úhrade 173.670,58 Eur, spolu s výpismi z účtu v mene SKK patriaceho spoločnosti A., č. XXXXXXXXXX/XXXX o debetných transakciách z 21.04.2008 v sume 1 mil., 27.06.2008 v sume 173.670,58, pričom kontrolou PPA bolo zistené nevykonanie deklarovaných stavebných prác a nesprávnosť transakcie z 12.03.2009, faktúry a doklady o bankových prevodoch boli falošné, v dôsledku čoho k vyplateniu NFS nedošlo.

Obžalovaná týmto konaním okrem vyššie uvedenej zmluvy nespĺnila podmienky pre čerpanie NFS ustanovené § 19 ods. 1 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci, § 13 ods. 3 zák. č. 528/2008 Z. z. o pomoci a podpore poskytovanej z fondov Európskeho spoločenstva, § 19 ods. 3, § 31 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. j) zák. č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a Zmluvou o Európskej únii a Zmluvou o fungovaní Európskej únie a spôsobila škodu SR, zastúpenej PPA na finančných prostriedkoch z poskytnutého NFP vyplatených v sume 167.731,93 Eur, tvoreného v podiele z prostriedkov EÚ (EPFRV) vo výške 125.798,94 eur a štátneho rozpočtu SR vo výške 41.932,98 eur. V prípade vyplatenia ďalšej požadovanej sumy NFP by obžalovaná spôsobila škodu SR, zastúpenej PPA z rozpočtu EPFRV vo výške 201.189,65 eur a zo štátneho rozpočtu SR vo výške 67.063,22 Eur.

Za to jej prvostupňový súd uložil podľa § 261 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), n), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, 3, § 41 ods. 1, § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienčne odložil a uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Súčasne podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. ustanovil skúšobnú dobu na 5 rokov. Podľa § 51 ods. 2 a 4 písm. c) Tr. zák. obžalovanej uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu vo výške celom 167.731,93 Eur, a to a) do jedného roka od právoplatnosti rozsudku sumu najmenej 33.546,- Eur,

- b) do dvoch rokov od právoplatnosti rozsudku sumu najmenej 67.092,- Eur,
- c) do troch rokov od právoplatnosti rozsudku sumu najmenej 100.638,- Eur,
- d) do štyroch rokov od právoplatnosti rozsudku sumu najmenej 134.184,- Eur,
- e) do piatich rokov od právoplatnosti rozsudku sumu 168.731,93 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahradiť Pôdohospodárskej platobnej agentúre škodu vo výške 167.731,93 Eur a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal poškodenú na civilný proces.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal proti nemu odvolanie prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“), ktorých rozsah vymedzil tak, že toto smeruje iba proti výroku o treste a v neprospech obžalovanej.

Prokurátor v dôvodoch podaného odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s názorom prvostupňového súdu v tom, že v danom prípade jestvujú také mimoriadne okolnosti, aby súd uložil obžalovanej pri jej odsúdení za trestné činy trest odňatia slobody pod dolnú hranicu viac ako o jednu polovicu. Súd odôvodnil uloženie takého trestu, že použitie trestnej sadzby bolo pre páchatelku neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Prokurátor zastáva názor, že takto uložený trest je neprimeraný k spáchanému skutku, ako aj k osobe jeho páchatelky a narúša právnu istotu a záujem spoločnosti na jej ochrane pred nepriaznivými a škodlivými javmi ako aj na dodržiavaní zákonných pravidiel správania sa jednotlivcov. Funkcia trestného práva ohľadom individuálnej a generálnej prevencie uložením veľmi mierneho trestu je zoslabená. Súdom uložený trest nemá tendenciu odradiť iných od páchania trestnej činnosti a nepreukazuje zákonné a spravodlivé posúdenie okolností prípadu, najmä následku činu, zistného motívu a pohnútky obžalovanej ako osoby páchatelky, ako to upravuje zákon zásadami ukladania trestu podľa § 34 Tr. zák. Poukázal tiež na to, že v danej veci obžalovaná po prednese podanej obžaloby vyhlásila vinu zo samotného podvodného konania v mene firmy L.S.I., s. r. o., pri čerpaní nenávratného finančného príspevku a deklarovaní nepravdivých a falšovaných výdavkov v úhrnnej sume 1.155.309, 77 Eur, na základe čoho požadovala od poskytovateľa NFP finančnú čiastku z verejných zdrojov v celovej výške 435.984,79 Eur, z ktorej bola vyplatená suma 167.731,93 Eur.

Ďalej poukázal na to, že súd odkazuje na čiastočné spáchanie skutku s pokračovacím charakterom, ako aj jeho právnu kvalifikáciu trestných činov v časti ich vývinového štádia pokusu, pri ukladaní trestu ani neaplikoval ustanovenie o mimoriadnej okolnosti pre uloženie trestu pod dolnú hranicu podľa § 39 ods. 2 písm. a) Tr. zák. Súčasne má za to, že pri konštatovaní prevahy poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami prvostupňový súd nesprávne posúdil mieru a závažnosť poľahčujúcich okolností, samotnú konkrétnu skutočnosť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ktorú súd použil pri ukladaní trestu, v odôvodnení vôbec nespomenul a podľa prokurátora, ani nebola v danej veci zistená, pretože neexistuje.

Napriek tomu, že obžalovaná sa priznala k spáchaniu skutku už po vznesení obvinenia, bez nejakého napomáhania orgánom činným v trestnom konaní pri vyšetrovaní, po celú dobu trestného stíhania nevykonala žiadne kroky k náprave škodlivého následku a ani nenahradila jej trestnou činnosťou spôsobenú škodu, a to ani sčasti. Nepreukázala svoju snahu a ochotu nahradiť škodu pri svojom požadovaní o dohodovacie konanie a ani pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku a poškodená strana odpočítanú časť z uplatneného nároku na náhradu škody dosiahla čiastočným uspokojením jej pohľadávky v exekučnom konaní.

Prokurátor navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti uloženého trestu a sám rozhodol o uložení primeraného, spravodlivého a zákonného trestu obžalovanej.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadrila obžalovaná prostredníctvom obhajcu a v plnom rozsahu s totožnila s rozsudkom súdu prvého stupňa s tým, že súd správne vyhodnotil poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a uložil zákonný a primeraný trest. Nesúhlasí s tvrdením, že by uložený trest bol neprimeraný a narúšal

by právnu istotu a záujem spoločnosti. Z hľadiska dokazovania, súd podľa obžalovanej správne poukázal na to, že na obžalovanú sa z pohľadu predchádzajúcich trestov hľadá akoby nebola odsúdená, pričom išlo o trestný čin spáchaný v časti v štádiu pokusu. Rovnako tak správne vyhodnotil prítomnosť poľahčujúcich okolností. Ak by sa súd stotožnil s argumentmi špeciálnej prokuratúry ohľadne pochybností v súvislosti s poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Tr. zák., nemení to pozitívny pomer poľahčujúcich okolností v prospech obžalovanej. Ďalej poukázala na to, že súd správne vyhodnotil, že obžalovaná sa k spáchaniu trestného činu priznala, svoje konanie oľutovala a vyjadrila svoju vôľu nahradiť spôsobenú škodu, pričom určitá časť škody už bola nahradená. V tejto súvislosti dohľad nad náhradou škody súd zabezpečil aj stanovením konkrétnych termínov a súm, ako má obžalovaná škodu nahrádzať, pričom nedodržaním týchto termínov je v ohrození nariadenia nepodmienečného trestu odňatia slobody. Z pohľadu individuálnej prevencie došlo z časti k prevýchove obžalovanej jej priznaním a oľutovaním svojho konania, pričom v tejto prevýchove bude pokračovať pri nahrádzaní spôsobenej škody. Uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody by bola prevýchova obvinenej ohrozená, nakoľko by nebolo v jej reálnych možnostiach za pomoci dcér zhromažďovať finančné prostriedky za účelom úhrady spôsobenej škody a výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by mohol u obžalovanej spôsobiť stratu záujmu o odstránenie škodlivých následkov jej trestnej činnosti, čo by nebolo v záujme poškodenej, obžalovanej a v konečnom dôsledku ani v záujme spoločnosti. Naopak podmieneným odkladom trestu odňatia slobody je umožnené obžalovanej pracovať na náhrade škody, pričom táto skutočnosť v kombinácii s dohľadom probačného a mediačného úradníka a hrozbou trestu odňatia slobody v prípade ďalšieho pochybenia z jej strany bude zaručovať jej prevýchovu tak, aby škodlivý následok svojho konania napravila a zároveň aby sa v budúcnosti už žiadnej trestnej činnosti nedopustila. Napokon poukázala na to, že trestnej činnosti sa dopustila pred desiatimi rokmi, teda uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo aj z pohľadu časového odstupu od spáchania trestného činu neprimerane prísne a nesplnilo by svoj účel. Vzhľadom na uvedené navrhla odvolanie prokurátora špeciálnej prokuratúry zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedených odvolaní, ktoré podali oprávnené osoby včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému podali obžalovaný a prokurátor odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po takto vykonanom prieskume dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Predovšetkým považuje najvyšší súd za potrebné zopakovať, že preskúmanému rozsudku predchádzalo prijatie vyhlásenie obžalovanej o vine, v dôsledku čoho nemožno tento výrok napadnúť odvolaním ani dovolaním (s výnimkou zásadného porušenia práva na obhajobu), tento je právoplatný a odvolací súd je ním viazaný aj pokiaľ ide o posúdenie spôsobu spáchania činu a jeho následkov, ako kritérií určujúcich druh a výmeru trestu.

Je potrebné pripomenúť, že trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu, v čom sa odráža zásada personálnosti trestu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti, potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Ochrana spoločnosti sa pritom uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia, teda represiou a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trest musí vyjadrovať tiež morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V treste je obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu je nutné dôsledne aplikovať tiež ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a

jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Výmerou trestu sa pritom rozumie nielen určenie trestu v rámci sadzby tam, kde je trest takto kvantifikovaný, ale aj určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdu. Rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladaný trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, 5 Tr. zák.

Osobu páchatela je pritom potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára, či už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spätosti so spáchaným trestným činom vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť pritom vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje, záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti. Pri ukladaní trestov je nutné vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to princípu zákonnosti trestu a princípu individualizácie trestu.

K uvedeným skutočnostiam je potrebné prihliadať pri ukladaní trestov vo všeobecnosti. Podstatnou skutočnosťou v danom prípade však je, že obžalovaná bola podľa skutkových záverov prvostupňového súdu, ktoré nemožno v tomto konaní meniť, uznaná vinnou z konania, ktorého sa mala dopustiť v súvislosti s poskytnutím nenávratného finančného príspevku v roku 2008. Obžalovaná sa od začiatku k trestnej činnosti priznávala, svoje konanie oľutovala.

Podľa odpisu z registra trestov bola doposiaľ trikrát súdom trestaná, a to v dvoch prípadoch uvádzaných už súdom prvého stupňa a navyše tiež Okresným súdom Galanta rozsudkom z 15. novembra 2017, sp. zn. 2T/17/2016, kedy bola uznaná vinnou z prečinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Tr. zák. (pre skutok z roku 2007) a bol jej uložený peňažný trest vo výmere 400,- Eur, ktorý zaplatila 4. januára 2018. Žiada sa uviesť, že obžalovanej boli doposiaľ ukladané peňažné tresty a vo všetkých troch prípadoch sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená, a teda pre všetky tieto odsúdenia platí fikcia neodsúdenia. Napriek tomu to však dotvára obraz pri hodnotení osoby obžalovanej.

Súd prvého stupňa mimoriadne znížil trest obžalovanej pod dolnú hranicu trestnej sadzby aplikujúc ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého tak možno postupovať, ak súd - vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela - má za to, že použitie trestnej sadzby by bolo neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Okolnosťami prípadu sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možnosti nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno odôvodniť aj okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takých trestných činov, a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okolnosťami prípadu však môžu byť aj také okolnosti, ktoré nie sú nevyhnutnou súčasťou skutkovej podstaty, pokiaľ sa v danej kvalite a kvantite pravidelne nevyskytujú.

Pomery páchatela sa týkajú jeho osobnostného hodnotenia. Ide teda o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatela ako objekt trestu, a tiež okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatelov rôzne citelný. Ich význam pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody sa zhodnotí podobne ako význam okolností prípadu. Z hľadiska tohto ustanovenia sa vyžaduje, aby išlo o pomery takého charakteru, z ktorých je zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by páchatel pociťoval podstatne citelnejšie ako iní páchatelia. V podstate sa hodnotia rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste (napr. majetkové pomery páchatela, jeho zdravotný stav a jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu, tehotenstvo a pod.). Za pomery páchatela

odôvodňujúce postup podľa tohto ustanovenia možno považovať viac významných poľahčujúcich okolností pri nedostatku priťažujúcich okolností, vážnu chorobu páchatelia, závislosť mnohopočetnej rodiny od jeho zárobku, stav zníženej príčetnosti a podobne.

Súd prvého stupňa aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu u obžalovanej dôvodil predovšetkým skutočnosťou, že obžalovaná pred spáchaním skutku viedla riadny život a tiež mal súd snahu zabezpečiť úplnú náhradu škody spôsobenej obžalovanou voči poškodenej PPA. Uvedenou skutočnosťou odôvodnil súd prvého stupňa aj podmienený odklad výkonu trestu. S týmito úvahami sa stotožnil aj odvolací súd. Trest vo výmere 3 roky je pre obžalovanú dostatočným na dosiahnutie jej nápravy a účinným opatrením v danom prípade je práve podmienený odklad výkonu trestu s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej, keďže obžalovaná bude pod hrozbou výkonu trestu motivovaná splniť podmienky, ktoré jej boli uložené a súčasne bude pod pravidelnou kontrolou probačného a mediačného úradníka.

Zohľadniac celkovo spôsob spáchania činu a jeho následky, tak ako sú ustálené v tzv. skutkovej vete napadnutého rozsudku, a tiež ďalšie okolnosti významné pre určenie druhu a výmery trestu, dospel odvolací súd k záveru, že vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy obžalovanej nie je nepodmienečné uloženie trestu odňatia slobody nevyhnutné a účel trestu možno v posudzovanej veci dosiahnuť aj uložením trestu tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

Z uvedených dôvodov považuje Najvyšší súd odvolanie prokurátora za nedôvodné. Aj keď je potrebné prisvedčiť prokurátorovi - a neuniklo to ani pozornosti odvolacieho súdu, že súd prvého stupňa nesprávne aplikoval aj zákonné ustanovenie § 36 písm. n) Tr. zák., teda priznal poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pričom na priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti neboli splnené podmienky. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá aktívnu účasť obvineného, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal. Môže však ísť aj o objasnenie trestnej činnosti iných páchatel'ov. Napomáhanie zo strany páchatelia môže mať rôznu formu a bude spočívať predovšetkým v uvedení všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu, v označení prameňa dôkazov a pod. Hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti bude závisieť predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatelia, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. V danom prípade len fakt, že obžalovaná sa priznala k trestnej činnosti neznamena, že aktívne a výrazne napomohla k jej objasneniu. Napriek tomu - aj pri nepriznaní tejto poľahčujúcej okolnosti - sa nemení pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, preto odvolací súd nerušil rozsudok súdu prvého stupňa, nakoľko ani napravením pochybenia zo strany súdu, by k zmene ďalších okolností nedošlo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.